EIROPAS PARLAMENTS 2009 - 2014

Sesijas dokuments

12.4.2012 B7-0200/2012

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 90. panta 6. punktu

ar lūgumu Eiropas Savienības Tiesai sniegt atzinumu par to, vai ES un ASV nolīgums par pasažieru datu reģistra izmantošanu un pārsūtīšanu ASV Iekšzemes drošības departamentam ir saderīgs ar Līgumiem
(2012/2615(RSP))

Cornelia Ernst
GUE/NGL grupas vārdā

B7-0200/2012

Eiropas Parlamenta rezolūcija ar lūgumu Eiropas Savienības Tiesai sniegt atzinumu par to, vai ES un ASV un nolīgums par pasažieru datu reģistra izmantošanu un pārsūtīšanu ASV Iekšzemes drošības departamentam ir saderīgs ar Līgumiem (2012/2615(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. pantu un jo īpaši tā 6. un 11. punktu,

– ņemot vērā Padomes lēmuma projektu par nolīguma noslēgšanu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu izmantošanu un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam[1],

– ņemot vērā Nolīgumu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu izmantošanu un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam, kas pievienots iepriekš minētajam Padomes lēmuma projektam[2],

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm (COM(2010)0492),

– ņemot vērā tā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par *SWIFT*, pasažieru datu reģistra nolīgumu un transatlantisko dialogu šajos jautājumos[3], 2008. gada 22. oktobra rezolūciju par Austrālijas un ES PDR nolīguma novērtējumu[4], 2010. gada 5. maija rezolūciju par sarunu uzsākšanu saistībā ar Pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Kanādu[5], kā arī 2010. gada 11. novembra rezolūciju par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu pārsūtīšanai trešām valstīm[6],

– ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja 2010. gada 19. oktobra atzinumu par Komisijas Paziņojumu par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm[7] un 2011. gada 9. decembra atzinumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību par pasažieru datu reģistra datu izmantošanu un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam[8],

– ņemot vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja darba grupas 2010. gada 12. novembrī pieņemtā atzinuma Nr. 7/2010 29. pantu par Komisijas Paziņojumu par vispārējo pieeju

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] OV C 287 E, 29.11.2007., 349. lpp.
[4] OV C 15 E, 21.1.2010., 46. lpp.
[5] OV C 81 E, 15.3.2011., 70. lpp.
[6] OV C 74E, 13.3.2012., 8. lpp.
[7] OV C 357, 30.12.2010., 7. lpp.
[8] OV C 35, 9.2.2012, 16. lpp.

pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm un 2012. gada 6. janvāra vēstuli par Nolīgumu starp ES un ASV par pasažieru datu reģistra datu izmantošanu un pārsūtīšanu ASV Iekšzemes drošības departamentam,

– ņemot vērā LESD 16. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu,

– ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7–0099/2012),

– ņemot vērā Reglamenta 90. panta 6. punktu,

A. tā kā ES tiesiskais regulējums, kas ļauj aviosabiedrībām nosūtīt pasažieru PDR datus, tika izveidots ar Padomes 2004. gada 17. maija Lēmumu 2004/496/EK par Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm par gaisa pārvadātāju veikto PDR datu apstrādi un pārsūtīšanu Amerikas Savienoto Valstu Iekšzemes drošības departamentam un Muitas un robežapsardzības birojam[1] (turpmāk — „Nolīgums”);

B. tā kā Eiropas Savienības Tiesa ar 2006. gada 30. maija spriedumu apvienotajās lietās C–317/04 un C318/04 atcēla šo Padomes lēmumu atbilstoša juridiskā pamata trūkuma dēļ;

C. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu, kas stājās spēkā 2009. gada 1. decembrī, jaunu PDR nolīgumu noslēgšanai vispirms ir jāsaņem Parlamenta piekrišana, un tikai pēc tam Padome šādus nolīgumus var pieņemt galīgajā variantā;

D. tā kā Komisija parafēja jaunu nolīgumu un 2011. gada 23. novembrī nosūtīja Padomei ieteikumu slēgt Nolīgumu, ko Padome pēc tam 2012. gada 14. decembrī parakstīja; tā kā tajā pašā dienā Parlaments no Padomes saņēma piekrišanas pieprasījumu;

E. tā kā Nolīguma 1. pantā ir skaidri norādīts tā mērķis, t. i., paredzēt nosacījumus, ar kādiem PDR datus var pārsūtīt un izmantot, kā arī veidu, kādā minētie dati tiks aizsargāti,

1. uzskata, ka nav juridiskas noteiktības par to, vai Nolīguma projekts ir saskaņā ar ES datu aizsardzības tiesību aktiem, un tādējādi arī par to, vai tas šajā ziņā ir atbilstīgs Līgumiem; turklāt apšauba juridiskā pamata izvēli, proti, ir izvēlēts LESD 82. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 87. panta 2. punkta a) apakšpunkts (policijas un tiesu iestāžu sadarbība), nevis LESD 16. pants (datu aizsardzība);

2. nolemj lūgt Eiropas Savienības Tiesu sniegt atzinumu par Nolīguma atbilstību Līgumiem;

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai zināšanai un darīt visu, kas nepieciešams šāda Eiropas Savienības Tiesas atzinuma saņemšanai.

[1] OV L 183, 20.5.2004., 83. lpp.